

Uchwała nr 76/2003
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 30 lipca 2003 roku

w sprawie: stwierdzenia nieważności części uchwały Nr IX/76/03 Rady Gminy
Święta Katarzyna z dnia 3 lipca 2003 roku w sprawie zarządzenia poboru podatku
od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego w drodze inkasa, określenie
inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwała, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność pkt. 2 w ust. 1 § 2 oraz § 6 uchwały Nr IX/76/03 Rady Gminy Święta Katarzyna z dnia 3 lipca 2003 roku w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego w drodze inkasa, określenie inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso, z powodu istotnego naruszenia art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tj. Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 ze zm.) i art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 ze zm.), oraz w zakresie § 6 z powodu podjęcia tej regulacji bez podstawy prawnej.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Uchwała Nr IX/76/03 Rady Gminy Święta Katarzyna z dnia 3 lipca 2003 roku w sprawie zarządzenia poboru podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego w drodze inkasa, określenie inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w dniu 2 lipca 2003 roku.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, iż Rada Gminy w Świętej Katarzynie przedmiotowej uchwały przyjęła następującą regulację:

- 1) w § 2 ust. 1 pkt. 2: „*Inkasentami podatków, o których mowa w § 1 są: (...) 2) w osiedlach i mieście Siechnice – osoby fizyczne, z którymi zawarto stosowne umowy.(...)*”
- 2) w § 6: „*Ustala się stawkę prowizji od doręczenia w terminie decyzji ustalających roczny wymiar podatków, o których mowa w § 1 w wysokości 50% należności za list polecony wg aktualnych stawek obowiązujących w PPUP „Poczta Polska” w terminie doręczenia decyzji.*”

Ad. 1 Przyjęta regulacja w rażący sposób narusza postanowienia art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm.), art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tj. Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 ze zm.) i art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 ze zm.), polegające na niewyznaczeniu inkasentów w osiedlach i mieście Siechnice. Wyznaczenie inkasenta do poboru podatków lokalnych od osób fizycznych musi być precyzyjne i jednoznaczne. Wyraźnie wskazują na to przepisy ustaw będących podstawą do wyznaczenia inkasentów. W szczególności należy wskazać na następujące przepisy, których normy przedmiotową regulacją uchwały zostały w istotny sposób naruszone:

- art. 6 ust. 12. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi: Rada gminy może zarządzać pobór podatku od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa oraz wyznaczać inkasentów i określać wysokość wynagrodzenia za inkaso.

- art. 6b. ustawy o podatku rolnym, który stanowi: Rada gminy może zarządzać pobór podatku rolnego od osób fizycznych w drodze inkasa oraz określać inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.
- art. 6 ust. 8. ustawy o podatku leśnym, który stanowi: Rada gminy, w drodze uchwały, może zarządzić pobór podatku leśnego od osób wymienionych w ust. 2 w drodze inkasa oraz wyznaczyć inkasentów i określić wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Biorąc pod uwagę powyżej wskazane przepisy będące delegacją ustawową dla rady gminy do wyznaczenia inkasentów, należy jednoznacznie stwierdzić, iż organ stanowiący w zakwestionowanej regulacji przedmiotowej uchwały niewypełnienie zakresu ustawowego upoważnienia i nie dokonał wyznaczenia inkasentów. Powyższe przepisy nie dają podstaw do wyprowadzenia wniosku, iż organ stanowiący może dokonać delegowania tej kompetencji na organ wykonawczy, który zawrze stosowne umowy w zakresie wykonywania czynności inkasenta. Z treści powyższej regulacji uchwały wynika, iż inkasenci ci faktycznie już zostali wybrani i podpisano z nimi umowy, a przedmiotowa uchwała jedynie legalizuje tę czynność. Takie rozwiązanie nie jest dopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów, które zostały powyżej przedstawione.

Ad. 2 W zakresie przyjętej regulacji § 6 brak jest podstawy do przyjęcia takiej regulacji. Charakter przedmiotowego przepisu wprowadza dla inkasentów dodatkowe wynagrodzenie prowizyjne w zakresie doręczenia decyzji. Rozwiązanie to jest niezgodne z delegacją ustawową do ustalenia wynagrodzenia za pobór podatku w drodze inkasa. Zgodnie z art. 6 ust. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, art. 6b ustawy o podatku rolnym i art. 6 ust. 8 ustawy o podatku leśnym, rada gminy ma kompetencję wyłącznie do określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso, a zatem przepisy prawa podatkowego nie stanowią podstawy do wprowadzenia dodatkowego wynagrodzenia prowizyjnego za doręczanie decyzji podatkowych. Wynagrodzenie takie może być określone w umowie cywilno – prawnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Radzie Gminy Święta Katarzyna przysługuje skarga, która wnosi się bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejscowy we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/ - / dr Bogdan Cybulski